

flutte mig til Grundtanken deri, men paa den anden Side er det fuldstændigt klart for mig, at det slet ikke passer ind i det Forslag, som foreligger. Jeg har den Overbeviisning, at forsaavidt Rigsdagen i det Hele taget vil vedtage denne Lov, hvorved man væsentligt ledes af en Bestræbelse efter at stille Alle lige, vil det ikke kunne passe ind i en Lov, som vedtages under denne Forudsætning. Derfor kan jeg kun henstille, hvorvidt det høje Thing finder Anledning til at vedtage dette Endringsforslag, uagtet Tanken deri tiltaler mig, men det maatte da udføres saaledes, at Examen-commissionen reiste omkring ved Seminarierne, og denne Bestemmelse vilde altsaa i alle Tilfælde kun være et Embryon, hvoraf der maaskee kunde udvikle sig en Ordning, som vilde tiltale mig mere. — Med disse Ytringer skal jeg henstille til det høje Thing, hvorledes det mener at burde stille sig.

Steen: De Forslag, som jeg har deltaget i at stille, ere ialt 3; af hvilke de 2 ere af en mindre væsentlig Charakter, hvorimod jeg paa det 3die lægger en saadan Vægt, at jeg, hvis det ikke bliver vedtaget, vil see mig nødsaget til at stemme imod Loven. Hvad de 2 første angaaer, er det ene det, der er stillet til § 1, og som gaaer ud paa, at Examen skal afholdes paa alle de 3 anførte Steder, hvert Aar. Jeg staaer nu ikke paa det Standpunkt som den ærede Folkethingsmand for Præstø Amts 4de Valgkreds (Frølund), der siger, at for det Slags Bestemmelser kunde der ikke gives Grunde; man maa lade sig lede af sin Følelse. Jeg blev noget overrasket ved at see, at det ærede Medlem optræder som Talsmand for Følelsepolitik, i Særdeleshed i Spørgsmaal, hvor der er og kan gives antagelige Grunde. Jeg skal tillade mig at anføre, hvorfor vi have tilladt os at foreslaae, at Examen skal afholdes hvert Aar paa alle 3 Steder, og jeg maa tilføie, at det ikke er af nogen Frygt for Kjøbenhavn. Jeg er ikke af dem, som ere bange for Kjøbenhavn saaledes som mange Andre, jeg kan ikke fatte, hvad det skulde være for en Frygt for Kjøbenhavn, som her skulde gjøre sig gjældende. Men Grunden til vort Forslag er den, at, naar man lader Examen afholdes hvert Aar paa 3

Steder, kan man i Kjøbenhavn examinere Seminaristerne fra Voustrup og fra de i Kjøbenhavn værende private Forberedelsesanstalter og de private Dimittender, som have nærmest til Kjøbenhavn, i Odense kan man examinere dem, der komme fra Bellinge og Skaarup, og i Aarhus dem, der komme fra Lyngby og Ranum, og saaledes vil man utvivlsomt gjøre det meget lettere for Examinanderne at indstille sig til Examen. Vil det medføre nogle forøgede Udgifter for Statskassen — jeg troer det knapt — at indrette det saaledes, vil dette være saa ubetydeligt, at det ikke kan komme i Betragtning, naar der er Spørgsmaal om at ordne Sagen saa beqvemt som muligt for Alle; og det er jo dette, man hele Tiden er gaaet ud fra og lægger fortrinnsviis Vægt paa, hvorledes Examen bliver fra Examinandernes Standpunkt. De Herrer ville tillige see, at det medfører en anden Lettelse, som staaer i Forbindelse med Forslaget under Nr. 6, nemlig den Lettelse, at vedkommende Seminarielærer, forsaavidt han admitteres til selv at udføre Examinators Forretninger, da heller ikke behøver at reise saa langt, som naar Examen hvert Aar skal være paa et af de tre Steder. — Jeg skal med Hensyn til §§ 3, 4 og 5 kun gjøre den Bemærkning, at jeg er stemt for, at disse Paragrapher skulle gaae ud, fordi de indeholde et Indgreb i de Forhold, som Rigsdagen frivilligt tidligere har lagt over i Administrationens Haand. Dersom Tiden ikke var saa langt fremrykket, dersom jeg ikke efter den Holdning, som Ministeren har indtaget til Lovforslaget, havde Grund til at antage, at der ikke vil være nogen overordentlig stor Stemning for disse Paragraphers Vedtagelse, skulde jeg paavise, hvorledes man ved en Række tidligere Bestemmelser har lagt det Slags Ting i Administrationens Haand, og jeg skulde ogsaa paavise, at de Detailbestemmelser, der ere optagne i disse Paragrapher, ere af den Bestaffenhed, at dersom man ikke bør lægge dette i Administrationens Haand, veed jeg sandelig ikke, hvad man tør give Administrationen i Vold, og saa troer jeg, man maa foreskrive Love for hvert Skridt, der skal tages. Det er altsaa ikke hensigtsmæssigt at give saadanne Forrifter i en Lov, det er hverken hensigtsmæssigt eller stemmende